

Hevesimi Kırdın Be Gülüm

– OMARIM · 25 Ekim 2011

Ayrıyken hüzünler boy verdi içten
Hamurumu dertle kırdın be gülüm
Ne iz var ne haber gerçek sevinçten
Gönlümü kasvetle sardın be gülüm
Aşkın ile benim yanıp yakılan
Bedeni mahvolup ruhu sıkılan
Hasret rüzgârıyla her an yıkılan
Tarifsiz biçimde yordun be gülüm
Bu güçsüz kalemim acıyı yazar
Ümitler tükenir hep azar azar
Esrik gövdem bazen köşeye sızar
Yollarıma pusu kurdun be gülüm
Nasıl etkilendim kurşun sözünden
Çarmıha gerildim senin yüzünden
Bunlar olmaz idi sevsen özünden
Sevda defterimi dürdün be gülüm
İçimde mâtemin kapkara rengi
Yıllarca direndim, kaybettim cengi
Bulamadım solda ritmi, ahengi
Kalbi ortasından kırdın be gülüm
Yokluğun âdeta nefes aldırılmaz
Kırışmış yüzümü asla güldürmez
Beni süründürür ama öldürmez
Sırtımdan hançeri vurdun be gülüm
Benzettin bülbüle, düşürdün zâra
Dönersen kapanır açtığın yara
Kalmasın hayâller başka bahara
Yaşam hevesimi kırdın be gülüm

Ömer AYDOĞAN ORDU 02/02/2011